

[Dupont.]

at man gennem en omorganisering af politiet når frem til en ordning med enhedspoliti som i den øvrige del af riget. Af hensyn til en normalisering af forholdet mellem Færøerne og Danmark, hjemmestyret og de danske myndigheder, har det stor værdi, at rets- og politivæsenet organiseres efter de samme linjer. Enhedspolitiet i Danmark blev som bekendt gennemført i den øvrige del af riget i 1937, således at det kommunale politi overgik til staten. På grund af krigen og besættelsen nåede man ikke dengang frem til en revision af de færøske politiforhold. Da man i 1948 vedtog hjemmestyrelsen, henførtes politiet til det område, hvorom der skulle foretages yderligere forhandlinger, før der kunne tages stilling til, om det kunne betragtes som et særanliggende. Det har medført, at man først i 1955 nåede frem til en nedsættelse af det justitsministerielle udvalg, hvori naturligvis også Færøerne var repræsenteret.

Selv om Færøerne ved indførelsen af enhedspolitiordningen er kommet 20 år efter den øvrige del af riget, er der gode grunde til, at det har trukket så længe ud. Den omstændighed, at et stort flertal af lagtingets medlemmer går ind for ordningen, viser, at man gerne ønsker at komme ind under retslige og politimæssige former, der er overensstemmende med, at ledelsen af hele dette sagområde henhører under justitsministeriet og er et oplagt fællesanliggende. Det er da også helt naturligt og i pagt med hjemmestyrets ånd, at politikorpsets folk skal rekrutteres fra Færøernes egen befolkning, ligesom det er rigtigt, at uddannelsen sker på den danske politiskole. Det betyder, at korpset er underlagt justitsministeriet, og at man i realiteten har et hele riget omfattende korps.

Det fastslås, at den højtærede justitsministers beføjelser udøves af rigspolitichefen, chefen for efterretningsvæsenet og landfogden, der jo er politimester. Hjemmestyret har ret til i henhold til den ånd, der er nedfældet i loven om Færøernes hjemmestyre af 23. marts 1948, at øve indflydelse, og det er i nærværende lovforslag fastslået, at der om personalespørgsmålene skal indhentes erklæring fra landsstyret, så der herved sikres en nær kontakt mellem politi og befolkning, hvilket har stor værdi på

grund af Færøernes beliggenhed i forhold til det øvrige rige.

Af den foreslåede § 114 i forslaget om rettens pleje fremgår det, at landfogden har den selvstændige ledelse af kredsens politi og ansvaret for udførelsen af politiets arbejde. I stk. 3-5 omtales tilfælde, hvor der kræves særlige forholdsregler, idet f. eks. kriminelle sager af større betydning og andre særlige opgaver kan overdrages efterretningstjenesten eller særlig sagkyndige folk og Færøerne helt på linje med den øvrige del af riget kan få assistance fra rejsehold i enhedspolitiet, hvor og når det gøres nødvendigt. Da kriminaliteten ikke er stor på Færøerne, har man hverken i betænkningen eller i forslaget regnet med ansættelse af kriminalfolk på Færøerne. Det er derfor heldigt, at man ved denne lovgivning forudsætter, at det færøske politi under uddannelsen på politiskolen i København også kommer til at gennemgå kursus i behandling af kriminelle sager. Det betyder, at politiet kan foretage behandlingen af mindre sager uden tilkaldelse af assistance, og her er der vel taget et velbegrundet sparehensyn.

Landfogden og de lokale sysselmænd har den daglige ledelse, fremgår det af lovforslaget, og det betyder, at sysselmændene i kommunerne uden for Thorshavn er den øverste stedlige politimyndighed. Sysselmanen har ifølge betænkningen en række opgaver, der set i relation til danske forhold rækker ud over de politimæssige, idet han foruden varetagelse af oppebørselsvæsenet og afholdelse af auktioner bl. a. overvåger sundhedsvedtægtens og brandvedtægtens efterlevelse.

Der kan derfor være anledning til at spørge den højtærede justitsminister, om man har gjort sig tanker om ændringer i sysselmanens forhold. Jeg er klar over, at sysselmanens opgaver og arbejde har sin særlig store betydning på Færøerne, hvorfor det vel kan blive vanskeligt at skulle de kommunale opgaver ud fra de politimæssige.

Naturligvis vil en overgang til enhedspoliti, ligesom tilfældet var i den øvrige del af riget i sin tid, medføre en større udgift for staten. Det må afgjort anses for rimeligt, at de færøske kommuner på linje med den øvrige del af rigets kommuner fri-